

РЕШЕНИЕ

№ 4731

гр. София, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 15.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4050** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З. К. К., ЕГН: [ЕГН], чрез адвокат М. Б. Р., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 3 срещу Мълчалив отказ на Министър на вътрешните работи за издаване на заповед за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл. 226, ал. 1, т.4 от ЗМВР.

С жалбата се иска отмяна на мълчаливия отказ за издаване на заповед за прекратяване на служебното му правоотношение на основание чл. 226, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, вследствие на подаденото от З. К. заявление. От съда се иска да върне административната преписка на органа с изрични указания по тълкуване и прилагане на закона. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се представлява от адвокат Ч., която моли съда да уважи предявената жалба.

Ответникът – Министър на вътрешните работи, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт Ц., която оспорва депозираната жалба и моли съда да я остави без уважение, тъй като в случая не е налице мълчалив отказ. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 150.00 лв.

Административен съд София – град (АССГ), след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От доказателствата по делото е безспорно, че към дата 21.03.2022 г., главен инспектор З. К. К. е заемал длъжността – Началник на сектор „Охранителна полиция“

към 04 Районно управление /РУ/ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/.

Със Заявление с рег. № 513р-24465/21.03.2022 г., З. К. К. е поискал от Министъра на вътрешните работи да прекрати служебното му правоотношение на основание чл. 226, ал. 1, т. 4 от ЗМВР. На гърба на заявлението на 21.03.2022 г., старши експерт в 03 сектор в отдел Човешки ресурси, СДВР е посочила, че към спрямо З. К. К. няма образувани дисциплинарни производства или проверки, поради което същият не попада в хипотезата на чл. 173, ал. 4 от ЗМВР /л.8/.

Във връзка с Предложение № 513р-25342/22.03.2022 г. на Директор на СДВР до Министър на вътрешните работи за образуване на дисциплинарно производство срещу З. К. К. е издадена Заповед № 8121К-2963/25.03.2022 г. на Министър на вътрешните работи. Със заповедта срещу жалбоподателя е образувано дисциплинарно производство, поради наличие на данни за извършено от същия дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР /л.9-13/.

С оглед издадената заповед за образуване на дисциплинарно производство, на гърба на депозираното от З. К. заявление за прекратяване на служебното му правоотношение, от страна на Началник отдел ДДП е посочено, че срещу К. има образувано дисциплинарно производство по реда на чл. 207, ал. 1 от ЗМВР и в тази връзка на основание чл. 226, ал. 7 от ЗМВР не следва да се дава ход на заявлението за прекратяване до приключване на разследването /л.8/.

Във връзка с тази резолюция е издадена Заповед № 8121К-3086/30.03.2022 г. на Министър на вътрешните работи, с която на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК вр. чл. 207, ал. 1 и чл. 226, ал. 7 от ЗМВР вр. Заповед на Министър на вътрешните работи № 8121К-2963/25.03.2022 г., считано от 25.03.2022 г. е спряно производството по Заявление с рег. №513р-24465/21.03.2022г., З. К. К. за прекратяване на служебното му правоотношение на основание чл. 226, ал. 1, т. 4 от ЗМВР /л.14/.

Заповед № 8121К-2963/25.03.2022 г. на Министър на вътрешните работи и Заповед №8121К-3086/30.03.2022 г. на Министър на вътрешните работи не са връчени на З. К. К., тъй като същият е бил в законоустановен отпуск за периода от 21.03.2022 г. до 10.05.2022 г., видно от представените заявления за ползване на платен отпуск, както и отпуски за временна неработоспособност, съгласно представени болнични листове. В тази връзка по делото е представен подробен доклад от „за“ Директор на СДВР до ВПД Директор на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР /л.22-28/.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 211 от ЗМВР.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от ЗМВР, приложима в случая е предвидено, че държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, се наказват с предвидените в този закон дисциплинарни наказания. За предвидените в чл. 194, ал. 2 от ЗМВР са предвидени съответните наказания в нормата на чл. 197, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно чл. 207, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 15 дисциплинарното производство

се образува с нарочна писмена заповед.

Нормата на чл. 226, ал. 7 от ЗМВР, определя, че служебното правоотношение не може да бъде прекратено по собствено желание на служителя при наличие на образувано дисциплинарно производство по реда на чл. 207, ал. 1 от ЗМВР.

От събраните по делото доказателства се установи по категоричен начин, че със Заповед № 8121К-2963/25.03.2022г. на Министър на вътрешните работи е образувано дисциплинарно производство от компетентен орган, съгласно чл. 207, ал. 1 от ЗМВР, т.е от органа по чл. 207, ал. 1 от ЗМВР – а, именно за държавните служители на висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности и за стажантите за постъпване на изпълнителски длъжности (каквато заема жалбоподателят), заповедта се издава от Министъра на вътрешните работи или определено от него длъжностно лице от състава на министерството. Образуването на дисциплинарното производство е предшествано от събиране на достатъчно данни за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина – от събраните по делото доказателства се установява, а и не се спори между страните по делото, че на 22.03.2022 г. са предприети действия срещу З. К. К. за установяване на деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, като въз основа на събраните данни съгласно постъпила предварителна информация с Предложение № 513р-25342/22.03.2022 г. от Директор на СДВР е констатирано, че действията на жалбоподателя са в нарушение на т. 15, т. 19 и т. 20 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР /обн., ДВ., бр. 67/12.08.2014 г., изм., ДВ. бр. 47/21.06.2016 г., изм., ДВ, бр. 5/17.01.2017 г./, което съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР – „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР – „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители на МВР, уронващи престижа на службата“, за което е предвидено дисциплинарно наказание „уволнение“.

С оглед на гореизложеното и с оглед систематичното тълкуване на разпоредбите на чл. 207, ал. 1 вр. чл. 226, ал. 7 вр. чл. 226, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, съдът намира, че за органа по назначаване не е съществувало задължение да се произнесе с изричен акт – заповед за прекратяване на служебното правоотношение на З. К. К. към 21.04.2022 г. Съгласно чл. 228, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗМВР, заповедта за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 226, ал. 1, т. 4 се издава в едномесечен срок от подаване на заявлението за прекратяване на служебното правоотношение. Следователно би бил формиран мълчалив отказ, едва след изтичане на срока за произнасяне по заявление за прекратяване на служебното правоотношение по собствено желание на служителя, законово уреден в чл. 228, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗМВР. Същевременно, от доказателствата по делото се установява, че към момента на изтичане срока по чл. 228, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗМВР е налице пречка за издаване на заповед за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя по негово желание – валидно образувано срещу него дисциплинарно производство за извършено тежко дисциплинарно нарушение. В тази връзка е издадена и Заповед № 8121К-3086/30.03.2022 г. на Министър на вътрешните работи, с която е спряно производството по издаване на заповед за прекратяване на служебното правоотношение на държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР /л.14/. Следователно евентуално издаване на заповед за прекратяване на служебното правоотношение на З. К. К. на основание чл. 226, ал. 1, т. 4 от ЗМВР.), респективно отмяната на мълчаливия отказ за нейното издаване, би противоречало на

нормата на чл. 226, ал. 7 от ЗМВР.

Отделно от това, видно от представения по делото доклад от „за“ Директор на СДВР до ВПД Директор на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР и писмени доказателства, е че жалбоподателят не е запознат със Заповед № 8121К-3086/30.03.2022 г. и със Заповед №8121К-3086/30.03.2022 г. и двете, издадени от Министър на вътрешните работи, тъй като същият е ползвал платен годишен отпуск и отпуски за временна неработоспособност, търсен е многократно по мобилни телефони, но не е открит.

С оглед всичко гореизложено, настоящата инстанция намира за неоснователни доводите на жалбоподателя за мълчалив отказ. Отделно от това, настоящата съдебна инстанция намира за необходимо да посочи, че от доказателствата по делото се установява, че към датата на подаване на горепосоченото заявление са налице предприети действия за установяване на факти и обстоятелства относно събирането на данни за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина.

По делото е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника в размер на 150.00 лв. (сто и петдесет лева). При определяне размера на възнаграждението, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК /Изм. - ДВ, бр. 8 от 2017г./, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в минимален размер на 100,00 лв. (сто лева).

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 203 и следващите от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на З. К. К., ЕГН: [ЕГН], чрез адвокат М. Б. Р., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 3 срещу Мълчалив отказ на Министър на вътрешните работи за издаване на заповед за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл. 226, ал. 1, т. 4 от ЗМВР.

ОСЪЖДА З. К. К., ЕГН: [ЕГН], чрез адвокат М. Б. Р., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 3 да заплати на Министерство на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: